

ת"פ 56082/04/13 - מדינת ישראל נגד רועי פלדמן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 56082-04-13 מדינת ישראל נ' פלדמן

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

נגד
רועי פלדמן

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס

ב"כ הנאשם עו"ד מיכל הליבני

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות למקום מגורים, בעבירה של גניבה ובעבירה של התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום התגורר הנאשם בבית המתלוננים שהם דודיו של הנאשם ובני דודיו וזאת על רקע סכסוך בינו לבין הוריו.

בתאריך 26/4/13 בשעת בוקר מוקדמת ניגש הנאשם אל חלון הזזה בחצר האחורית של בית המשפחה, הכניס את ידו מבעד לסורגי החלון ופתח אותם באמצעות מפתח שהיה בהם מבפנים, פתח את החלון ונכנס אל הבית.

הוא נטל מארנק השייך למתלונן - דודו, כסף מזומן בסך ₪ 90 וכן שלף מגירות בסלון הבית, חיטט בהן והניחן על הספה.

הוא נכנס לחדרה של בת דודתו, אשר ישנה אותה עת ומשהתעוררה וצעקה, נמלט מן הבית.

כחודש וחצי טרם למועד זה, בשעת לילה, התפרץ הנאשם למחסן הסמוך לבית בכך שפתח את דלת המחסן

באמצעות מפתח. הוא נטל מן המחסן צינורות נחושת בשווי של מאות שקלים השייכים לבן דודו.

התביעה ביקשה לראות בחומרה את ניצול האמון שנתנו בני משפחתו של הנאשם בנאשם ואת ההפרה של האמון מצידו.

עוד הדגישה התביעה את עברו הפלילי של הנאשם כאשר בפעם קודמת נדון למאסר בפועל עת הורשע בעבירה של גניבה מאמו.

מעבר לאלה הדגישה התביעה את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם וציינה כי מתחם העונש הראוי לעבירת התפרצות לבית מגורים נע בין 12-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בעוד שהמתחם לגבי עבירת התפרצות לבנין שאינו למגורים נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל.

את טיעוניה תמכה התביעה בפסיקה שהציגה לבית המשפט.

לטעמה של התביעה מאחר שאין המדובר במעידה חד פעמית ובחזרה על מעשים ובמיוחד משמדובר בנאשם ששב לסורו מספר ימים בלבד לאחר שנגזר דינו בתיק קודם, הרי שלא ניתן לקבל את המלצות שירות המבחן.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, להפעיל עונש מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, להטיל עליו מאסר מותנה וקנס וכן לחייבו בפיצויים.

ב"כ הנאשם יצאה חוצץ כנגד טיעוני התביעה ולדעתה יש התעלמות מוחלטת מהמלצות שירות המבחן ומן האלמנט השיקומי.

לטעמה של ב"כ הנאשם יש לראות לקולא דווקא את העובדה כי הנאשם גנב מבני משפחתו. הוא אינו יכול לגנוב מזרים, כך טענה והגניבה מבני המשפחה נעשתה על רקע בעיותיו והמצוקות בהן היה נתון. היא הוסיפה כי דבר ההתפרצות לא היה מתגלה לעולם לולא הודה הנאשם בכך מיד, שכן לא היו ראיות נגדו כלל ועיקר מלבד חשד.

ב"כ הנאשם ערה לכך כי העבירה בוצעה בסמיכות זמנים קרובה מאוד להרשעתו הקודמת של הנאשם והצביעה על כך כי כל המעשים בוצעו בתקופה בה היה הנאשם שרוי במצוקותיו ובסחרור.

הנאשם נתון זה זמן ארוך בתנאים מגבילים אשר הוקלו מעת לעת, הוא ממשיך בקשריו עם שירות המבחן, ממשיך לעבוד ומשפר את הקשר עם הוריו. שליחתו למאסר ואפילו לעבודות שירות תדרדר את מצבו ותסיג אותו לאחור.

ב"כ הנאשם עתרה להעדיף את הפן השיקומי במקרה זה ועל כן להורות על הארכתו של העונש המותנה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 32, רווק ועובד במפעל.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם בעל אישיות בלתי בשלה נזקק לחיזוקים מסביבתו ונוטה לרצות, אך אין לו השתרשות של דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים. שירות המבחן תאר את מערכת יחסיו של הנאשם עם הוריו ואת הקונפליקטים ביניהם, לרבות בקשתם כי יעזוב את הבית וניתוק הקשר עימו, אולם ציין כי עתה לאחר מעצרו האחרון, דיווחו הוריו על שיפור ניכר בהתנהגותו וביחסיו עימם.

מזה כחצי שנה עובד הנאשם במפעל ומחווה דעת מנהלו הישיר עולה כי הוא עובד בעל מוסר עבודה גבוה, ממושמע, מבצע עבודתו כראוי ומקיים קשרי עבודה טובים עם יתר העובדים.

ביחס לעבירה הנוכחית התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות, מכיר בליקוי בהתנהגות ומביע חרטה. העבירות בוצעו בתקופה של נסיגה משמעותית בהתנהגותו עקב הקלעותו לחובות כספיים כבדים וסכסוך מתמשך עם הוריו והוא הגיב על כך בדרך של שבירת גבולות ופגיעה בקרוביו, תוך חוסר שיקול דעת. להערכת שירות המבחן העבירות בוצעו בעיקר על רקע מניעים רגשיים הקשורים לנתקים ולקשרים בין בני משפחתו, לתסכוליו וכן לליקוי בתקשורת הבין אישית.

המעצר בתיק זה יצר השפעה מרתיעה וממחישת גבולות שבהמשך יצרה הטבה בהתנהגותו ובמצבו במישורי חייו השונים.

במסגרת שירות המבחן שולב הנאשם בהליך טיפולי, בו שיתף פעולה בהתמדה וניכר כי הוא מבטא מוטיבציה לתהליך זה.

שירות המבחן סבור כי לאור כל האמור לעיל והיותו של הנאשם בעל הרשעה אחת בפלילים ובעל יכולת להכיר בפגיעה ומוכנותו לשאת בענישה, כמו גם בעל פוטנציאל שיקומי, והטבה הניכרת כבר עתה במישורי חייו השונים ובתפקודו, הרי שיש מקום להטיל צו מבחן למשך חצי שנה, לצורך המשכת הטיפול ועל הארכת המאסר המותנה בצד הטלת של"צ.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי לו הרשעה אחת קודמת בגין גניבת כרטיס האשראי של אמו ושימשו בו במספר רב של הזדמנויות. ביום 10/4/13, נדון הנאשם לשישה חודשי מאסר מותנים ולקנס בשל מעשים אלה.

לכאורה מדובר בעבירות חמורות בהן הורשע הנאשם, הן התפרצות לבית מגורים, אשר כידוע, מעבר לערכים

המוגנים הנפגעים בעבירה זו, שהינם זכות הפרט לרכושו וקניינו, הוא החשש גם לבטחונם של הפרט ושלומם בביתו שלו, שמא ייתקל בפורץ והנה סופו של מעשה זה כי אכן נתקל הנאשם באחת מבנות הבית.

בפרק זמן קצר ביצע הנאשם אף עבירה של התפרצות למבנה שאינו משמש למגורים.

דהיינו אין עסקינן במעידה חד פעמית.

יתר על כן, הנאשם מצא לפרוץ אל בית המשפחה, 16 ימים בלבד לאחר שנדון בשל המקרה הקודם, ובעוד עונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו, כאילו לא היה בהליך הפלילי ובמאסר המותנה כדי להרתיעו מלשוב לסורו כלל ועיקר.

מעשים כאלה של התפרצות ונטילת רכוש, גוררים דרך כלל ענישה מכבידה ומשמעותית שיש בה כדי להרתיע הן את היחיד והן את הרבים.

מתחמי הענישה הנהוגים דרך כלל לעבירות מעין אלה הם אכן כפי שהציגה אותם התביעה ואין מקום לחזור עליהם.

אלא שעסקינן במקרה בעל נסיבות מיוחדות וחריגות.

הנאשם ביצע את כל המעשים כלפי בני משפחתו. יטען הטוען, כפי שטענה המאשימה כי יש לראות בכך נסיבות לחומרה שכן הוא הפר את האמון שהם נתנו בו וניצל אותם ניצול ציני ואולם, כעולה מתסקיר שירות המבחן לא ניצול ציני עמד מאחורי מעשיו של הנאשם, שאין להצדיקם כלל ועיקר, אלא מצוקות אישיות ומשפחתיות בהן היה נתון אותה עת ואשר "תרגם" אותן, שלא בשיקול דעת ראוי ונכון למעשים פורצי גבולות מעין אלה. בשל כל אלה אף בוצעו המעשים בתוך אותה תקופה ממש ואף זמן קצר לאחר שהוטל עליו העונש הקודם שהיה תלוי ועומד נגדו.

מאז מעצרו בשל מעשים אלה, הכיר הנאשם בטעותו ומעבר להכרה זו, נטילת האחריות והבעת החרטה, הוא אף נרתם להליך טיפולי, ושיפר את אורחות חייו במישורים שונים, לרבות מערכת יחסיו עם בני משפחתו.

פניו של הנאשם לדרך חדשה.

נדמה כי זהו אחד המקרים החריגים בהם על פי תיקון 113 לחוק העונשין יש ליתן משקל בכורה לאינטרס השיקומי שבענישה ולהעדיפו על פני האינטרסים האחרים.

הטלת עונש מאסר על הנאשם, והפעלת המאסר המותנה, לרבות קביעה כי אלה ירוצו בדרך של עבודות

שירות, אכן תסיג את הנאשם לאחור ותפגע בהישגיו עד כה.

על כן אני מורה כי עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים מתיק בית משפט השלום ברחובות 28657/12/12 יוארך בשנתיים נוספות.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 3,500 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/8/14 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מטילה על הנאשם צו מבחן למשך חצי שנה.

עותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ד, 25 יוני 2014, במעמד הצדדים.